

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Meditationes pro viâ Illuminativâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

Anima devota, memorique mente sapientia volue, & cordatè tibi promitto, sed hanc memoriam adeò tibi profuturam toto nisu sis allaboratura, quatenus perfunditùs eradicatis virtutes implantentur. Judicem adventurum suavi suo odore volum reddituræ.

DIES QUINTUS.

MEDITATIONES

Pro via illuminativa.

Anima devota, in via purgativa nihil progressa, ejurato per penitentiam peccato, & omnibus execratis, quæ sunt offensa Dei, unacum omnibus occasionibus ad eundem offendendum inducere valentibus, aliam viam persequatur, quâ mediante ad perfectionem quam suspirat, devenire possit, & hæc est illuminativa.

Via hæc incessu non est tam difficilis quàm erat purgativa, quia anima, gravitate culparum liberata, melius est disposita, & consequenter facilius per se movet, velociusque ad montem perfectionis ac vitæ sanctimoniam progreditur. Illam tamen negare, quin & hæc suas dicitur

tates patiatur, utpote cujus præcipua intentio est: Comparare virtutes Patientiæ, humilitatis, Charitatis, obedientiæ, perfectæ passionum mortificationis, pauperitatis & castitatis, ad quod utique firmo sustentaculo opus erit; sustentaculum autem idem erit, quod pro via purgativa assignabatur, ubi te stipabas cum Jesu, & Maria, cum S. Josepho, & alijs Sanctis Patronis tuis, humillimè eisdem supplicata, ut in omnibus succurrerent, omnesque difficultates tollerent, quo tandem securè ad optatum perfectionis montem perungere posses. Hoc idem & nunc facito, viaticum desumptura è nonnullis vitæ JESU CHRISTI, Redemptoris nostri, mysterijs.

DIES QUINTUS.

De Incarnatione, & Nativitate Filij Dei.

MEDITATIO PRIMA:

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, quantum nobilissimæ Dei creaturæ, Angelus & homo, creationis suæ beneficio fuerint ingrata, dum & hic, & ille peccaverunt, uterque Deo creatori

tori suo rebellis, & pœnam aeternam com anim
 ritus. Nihilominus solus Angelus rig natu
 Dei iustitiæ in prædam cessit, homine re sol
 corditer præservato. Solum hominem te un
 nigno & placabili vultu respexit, pro set, u
 lo remedium determinando. Et licec aliaru
 niti modi, & viæ eundem salvandi fuit Omi
 præ omnibus tamen viam Incarnatione tanto
 git, tamquam medium magis propor Incar
 tum, magisque expressivum sui amoris totun
 sidera, quomodo Filius Dei, verbum sinu,
 num carnem humanam in purissimis Maria
 nis visceribus assumpserit, & factus imme
 triginta trium annorum curriculo vitæ tutu e
 xerit perfectam, sanctam, ærumnisque bilem
 nam; tandem in ignominiosa cruce lum d
 tuus, ubi in monte Calvariæ, quasi in rias h
 dam amoris balneo, sanguinis sui dispe En !
 diluit omnes omnium peccatorum ma dispo
 Morte sua amarissima dedit homini, pe dono
 catum mortuo, vitam, & qui millenos Renu
 nos promeruerat, capacem reddidit par bus, o
 culi.

AFFECTUS.

O Homo! O quàm es obligatus human
 tuo! O quàm Domino tuo es ob tibi ex
 cta Anima mea! Noveris anima & in p
 mnes omnium hominum obligationes quo tu
 soli incumbere, quia, tamen si pro omneo ex
 au

animabus mortuus sit Deus tuus, ita tamen
natus, & mortuus est pro omnibus, sicuti pro
te sola; si tu unica & sola fuisses in terra, pro
te unica & sola descendisset & mortuus fuisset,
ut ad eò in te sola omnes quoque omnium
aliarum animarum obligationes reperiantur.
O mi Deus! quàm me amasti? quandonam
tanto amori respondebo? Tu totum te in
Incarnatione mihi donasti, & ego non me
totum redonem. Tu, relicto Patris æterni
sinu, descendisti in sacratissimum Virginis
Mariæ uterum, ubi, conculcata mea superbia,
immensum tuum amorem venerabundo ob-
tutu enucleatiùs ponderem. Tu in misera-
bilem hunc mundum venisti, crucis patibu-
lum & mortem ipsam subiisti, & ego mise-
rias horream, cruces fugiam? O mi Deus!
En! me totam in divinos tuos amplexus, &
dispositiones resignatam, totam me tibi
dono & offero, tu totam accipe & posside.
Renuntio ex nunc omnibus commoditati-
bus, omnibus voluptatibus, & illecebris sæ-
culi. Detestor, execror, & abominor mun-
dum cum omnibus reculis suis, tibi adhære-
bo, te sequar, te amabo, & cum tu carnem
humanam assumpseris, ut peccatum summè
tibi exosum destrueres, Ecce! ego ex nunc,
& in perpetuum abominor omne peccatum,
quo tuis vestigijs perfectiùs insistam. Do-
leo ex toto corde de omnibus peccatis meis,
firmiter

firmiter statuo ac propono, me nunquam amplius te offensuram. Ignosce Omnia quæ hactenus peccavi; dele peccata, & negligentias meas.

Fructus & proposita.

CONSIDERATIS tot beneficijs à Deo concessis, erubescere Anima devota de maxima tua ingratitude confundere, nec ullius beneficij accipientem dignam te reputa, quia verè ulterioris dignus, qui de prioribus fuerit indignus. Propone in posterum tanto amoris respondere, quod fiet, si eidem totam gratiam tuleris, aut saltem offerre studueris. Tuus es, Anima devota, Dei filium Incarnatum, ut peccatum ex hoc Mundo exterminare concurre tu obtinendo huic fini, concurre de ejus voluntati, destrue peccatum, & que Dei offensas pro posse declina. Tuus es, Dei filius in sua Incarnatione totum mundum dederit, stude & tu, tota ejus esse, totum à creaturis te sequestrando, omnino majorem ejus gloriam dirigendo.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA, anima devota, quod à Deo, completis novem mensibus

bus in utero materno delituerat, tandem nasci voluerit, sua presentia omnem hominem, opacissimis errorum tenebris involutum, illuminaturus. Ubi tamen singulariter observes, ad hoc non selecta fuisse Principum palatia, aut nobilissimam quandam totius universi civitatem (quod utique facere potuisset, utpote Rex gloriae, & Monarcha totius mundi) sed oppidulum quoddam inter totius Orbis ignobilissima, & in eo non domum praecipuam, sed stabulum abjectissimum; clarè per id innuens, quàm esset humilitatis amantissimus, quàmque nihili aestimaret vanitates, & pompas saeculi. Et mirum sanè, quòd, quo quis humilitatis fuerit studiosior, eo magis emineat. Testis sit Redemptor noster, qui sua humilitate non modò nihil deperdidit, sed potiùs gloriosissimè eminuit, ab ipsismet Angelicis Spiritibus, ut Deus & Dominus omnium adoratus, atque ut talis toti Mundo propalatus. Considera, nec ipsosmet homines hoc latuisse, sed omnium sapientissimos ab Oriente advolasse, eumque Regem, Deum, & hominem verbo & opere contestatos fuisse, unde habes, Dominum tuum non diligere, nisi, qui in suis cogitationibus fuerint humiles & abjectæ, easque animas tanto dignius Dei habitaculum futuras, quanto se magis humiliaverint.

AFFE-

AFFECTUS.

O DEUS meus, quomodo cum tanta
 jestate, quam in te video, & ve
 bundè adoro, consistere potest
 humilitas? quomodo est possibile, anima
 ut te possis elevare, dum Deum tuum ad
 miliatum intueris? unde obsecro tant
 te desiderium erga mundanos hono
 dignitates, dum consideras, Dei Filium
 suo habitaculo stabulum, pro lectulo
 pe elegisse? O Domine mi! En sup
 me, concede, mi JESU, & mihi virtute
 tantopere à te amatam. Ah! quàm
 conveniens, ut despectissimus terra
 culus se exaltet, & commoditatibus
 hiet, dum Deus Deorum & Domini
 minantium adeò se humiliat, tant
 comoda eligit, & amplexatur!
 O mi Deus, Ah! video, & ex hac tua
 tate probè addisco, nihil mihi in hoc
 eligendum, quàm vilissima quæque,
 ad tuum exemplum me deprimam &
 liem.

Fructus & proposita.

Disce, Anima devota, delicat
 affectus seponere, nec in insol
 menta effundere, cum levit
 qu

quibusdam reculis orbatam te sentis; reflecte oculos tuos in Dominum, vide & considera, quam is omnibus commodis renuntiaverit, omniaque terrena consumpserit, ut adeò summoperè confundi debeas, dum te adeò tuis commodis addictam cernis. Quòd si non es ita erga Deum inflammata, ut ultro incommoditates eligas, sustine saltem patienter, quas à Deo immixtas adverteris. Crede, nunquam te à Deo magis diligere, assisti, aut majori bono præveniri, quam dum commoditate aliqua te privat, nonnullisque tribulationibus exercet, tum enim verò in genuinum filium te eligit, cum quò magis amat, eo castigat magis; ne itaque ob quavis adversa continuò in murmur erumpas, quin potiùs Deum tuum tamquam summum Benefactorem lauda & glorifica.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera, Anima devota, beatissimam Virginem, instante partùs sui horâ, stabulum ingressam, ubi facie ad orientem versa, lumen illud indeficiens, quod totum Mundum illuminaret, humillimè & avidissimè expectabat, totoque corpore in orationem composito, elevatis in cælum oculis ac manibus nihil aliud desiderabat, quàm splendidissimum illum Solem à Patriar-

triarchis & Prophetis tantopere delictum intueri, basiare, castissimis complexibus constringere, quibus suis obsequijs prosequi & demereri. Considera orationis efficaciam, vix enim in preces resoluebatur, uti S. Brigittæ revelatum legimus, in eadem raptâ profundissimæ contemplationis, quam omnium deliciarum Oceano in dilectissimum suum, & Dei filium in schemate vestitum in lucem edidit. Considera, O anima devota, delicias inexploratas à beatissima Virgine tunc degustatas tantæ erant, ut, quemadmodum B. Augustinus asserit, vox, pectus, & omnes ejus membra inennarrabili lætitia oppressi palpitationibus. Vix conspectum, ut Deum ac Dominum suum humillimè in terram prostratum adoravit, & maternis brachijs constringens, lacrimis affectibus salutavit dicens: *Beatus materis Deus meus, Dominus & filius meus*.

AFFECTUS.

O Anima mea! benè considera, quomodo Deus concipiatur & pariatum in contemplatione. In rerum cœlestium cœlesti contemplatione invenitur Deus. Ah mihi Deus, quomodo te quaesivi, & meritò, meritò te non ferivi, quia non in cœlo, nec in cœlestibus sed in Mundo, & ejus vanitatibus te quaesivi.

Erravi, O Deus meus! Confiteor errorem meum, emendabo posthac, &, ut te inveniam, orationi insistam, in cœlum & non in terram oculos reflectam, ibi, ibi te bonum meum & unicum cordis mei solamen quaeram. Sed ecce! Anima mea, si fortè nimis arduum tibi videretur, affectibus tuis in cœlo semper consistere, En! Dilectum tuum in terram delapsum. O mi Jesu! Ergone in miserabilem hunc Mundum descendere voluisti? Dic mi Jesu, edissere dilecte mi, ubi es, ubi cubas, ut te unicum bonum meum invenire, exoculari & æternum possidere valeam. Deus es tu, & Dominus omnium, quaerendus ergò in palatijs, in præcipuis Imperatorum aulis, jacebis utique in molli gratulo, milleno stipatus famulitio. Et quis tibi mihi misellulæ aditus? Ah erras anima mea: En! humillimum Redemptorem tuum non in palatijs, sed in stabulo, non placido incubantem thalamo, sed fœno durissimo, & quidem in præsepio. Hic, hic reponi soluit, ut facilius tibi esset aditus. Hunc itaque ama, hunc adora, O anima mea, huic lacidissimè inclama: Ave Rex Regum, & Domine Dominantium: benè veneris Deus meus, te semper amabo, tibi serviam, tu solito te semper eris objectum lætitiæ meæ, non in cœlestem, nec admittam voluptates alias, quæ non fuerint in te, & propter Deum meum.

Fructus & proposita.

Meditationem hanc utiliter dirigere debet ad venerabile sacramentum; quod propter dum verum Dei filium gustissimo Missæ sacrificio elevari certum quod plus est, si eundem in pectus tuum in omni stabulo horribilius introeuntem aspicias, toto pectore constringes, & in qua poteris, humilitate adorabis; nec te ardentissima desideria elicere, et unum verum Deum absque velamine in di, æternumque in Paradiso possidentem facie ad faciem intueri liceat. Imitari beatissimam Virginem Filiolo suo tenerè blandientem, & roga, ut inter nos illius tibi impetret, quibus ipsa tunc in te exarserat; & cum oratio humilitatis in te penetret; indignissimam te in te qua Deum aspiciat, ne dum in te suum recipiat. Lauda Beatissimam Virginem, omnibus licet virtutibus rutilantem, nihilominus tamen coram unigenito suoque filio adeò humilitatis studio. Alloquere eandem, & adgratulare ei in honorem, tantamque gratiam sibi, & Mundo per dilectissimi filij sui humilitate exhibitum; Stude ejusdem amoris in te inflammare, semper in Deo gaudere, & eandemque semper tam tenerè contem-
 quoniam
 Neu
 scio
 terre
 Deu
 re, n
 expu
 mio, si
 rimu
 discu
 in M
 & in
 tuum
 perde
 prius
 nunc
 De
 ta
 ME
 A

quemadmodum ipsa tunc fecisse constat. Neu tamen credas, quosvis affectus, aut nescio quas preces quidquam profuturas, quum terrenis voluptatibus adhæseris, scias potiùs, Deum omnia bona opera minimè rata habere, nisi prodierint ab animo puro & à vitijs expurgato. *Bona est oratio, sed, cum jejuniis, si nimirum à peccatis jejuni, & liberi fuerimus, si itaque preces tuas efficaces cupis, discute teipsam, & dole, quòd te tam miserè in Mundi hujus voluptatibus deperdideris, & incauta immerferis, quæ tamen spiritum tuum recreare, & ad unicum bonum tuum perducere minimè poterant. Quantòque prius terrena & corpus tuum foveras, tantò nunc contemne & spiritui subjuga.*

DIES SEXTUS.

De ijs, quæ Christus in privata adhuc vita à duodecimo anno usq; ad trigessimum egit.

MEDITATIO SECUNDA: PUNCTUM PRIMUM.

A Nimæ in via illuminativa constitutz optimus progressus erit, cum per semitam virtutum inceserit, in id

unum semper intenta, ut Christi primò
potissimi viæ hujus Magistri virtutes in tuo.
tur. Unde optimè feceris, Anima de super
si vitam Christi consideraveris, & nunc & nunc
dem, quæ in vita privata egit. fastu

Luc. 2. Considera itaque quomodo duodecim
annos natus à Disputatione in templo fund
Doctoribus habitare reversus cum Joseph mea,
Maria in Nazareth secesserit, utriusque temp
guem obedientissimus: *Et erat subditus* bo m
Continua ejus exercitatio erant actus huius amor
tatis & obedientiæ. Gloriosissimæ suæ amor
paræ & Josepho obtemperabat tam
suis majoribus, omnia vilissima quæque
nisteria subeundo: Verrebat domum
struebat mensam, laborantem Nutri
studiosissimè juvabat. Functiones pri
dissima consideratione dignissimæ, ac
eo capite magis obstupescendæ, quod stere.
met Dei filius Creator, & Dominus omni
obediverit, & subjectus fuerit creatura totum
no ar
calca
nis es
num
rideb
fueri
latur
plus
obed

AFFECTUS.

A Desto, Anima mea, ediffere, quæ
summæ dementiæ angulus super
tuam recondat, ubinam fundetur
tus fastus tuus. O sceleratissimam te
non solum dedignaris te subijcere, & ob
re personis inferioribus, sed & majoribus

imò recusas obedire, & famulari ipsimet Deo tuo. Confundere, Confundere mortalium superbissima, subingredere tectum vilitatis, & nihilitatis tuæ, detestare intolerabilem fastum tuum.

Ah! quàm miserabilis sum ego! Confundor, O mi Deus! & erubesco de superbia mea, dum tantam humilitatem tuam contemplan. Mutabo cogitationes, immutabo mores meos, submitto me ex nunc tuum amore omnibus creaturis, quibus tu teipsum amore mei subiecisti.

Fructus & proposita.

CRede, anima devota, virtutum & via spiritualis excellentiam in sola humilitate & abjectionis exercitijs consistere. Munia honorifica acquirendo spiritui parum deserviunt, humilia plurimum; totumque hominem mirum in modum divino amore inflammant. Actus humilitatis calcaria sunt, quibus anima in via perfectionis extimuletur. Opus omnium nobilissimum est, servire Deo, quod tanto eidem ardebit magis, quanto anima in abjectioribus fuerit studiosior. Plus meretur, qui famulatur in abjectis, quàm qui inter honores, plus qui servit in humili statu pauperis, & obediens Religiosi, quàm qui in Prælaturis, & ho-

& honoribus sæculi. Deus non exiget
 tionem ab homine, cur non fuerit Præ
 aut superior, inquireret tamen, cur non
 humilis. Accendere igitur ad arripie
 •exercitium humilitatis, confundere in
 superbia, omnesque tuas delicias in frequ
 ti actuum humilitatis exercitio defige,
 tanto majori gustu exequeris, quanto pe
 veris, id ipsum ab ipso met Dei filio quam
 diosissimè præstitum. Quod ergo in
 amore tui vilissimæ creaturæ, facies tuam
 ipsius Domini Creatoris ac Redemptoris
 tui. Famulare Domino tuo cum humilitate
 te & reverentia, cujus stimulum & ex
 plar accipe à famulis terrenis Principibus
 summo fervore famulantibus, à quibus
 non nisi exiguum quoddam præmiolum
 rare possunt, tu e contra à Domino tuo
 mia æterna.

PUNCTUM SECUNDUM

DE benedicto Redemptore nostro
 statur S. Lucas, eum per exactissimam
 obedientiam Parentibus exhibuisse
 crevisse ætate, sapientiã & gratia coram
 & hominibus: *proficiebat sapientia, et
 gratia apud Deum & homines.*

Considera anima devota, Redemptoris
 tuum non fuisse capax ullius aug

nec in sapientia, nec in gratia, utpote qui primo conceptionis suæ instanti utramque in infinito gradu possidebat, ut adeò ultra proficere non potuerit; sed profecisse dicitur propter exercitia exteriora, in quibus semper majora sapientiæ, scientiæ & gratiæ suæ indicia demonstrabat, unde facile deduces, quanto per in virtutum exercitio allaboraverit. Christus Dominus erat ipsa sanctitas, & tamen eandem singulis diebus majori virtutum incremento manifestabat, fugiebat omnes voluptates, semper & unice orationi & operibus charitatis deditus. Omnem non movit lapidem, quo semper aliquid pro nobis pati posset. Considera, quales omnes ejus cogitationes fuerint, omnes sanè ad nostram salutem directæ.

AFFECTUS.

NOsse cuperem, quid cogitares, Anima mea, dum vides omnes cogitationes Domini tui in tuam salutem tetendisse. Ipse tantâ sollicitudine in tuam salutem ferebatur, & tu tam es incuria. Ah! miserabilem te, ostendis sanè parum te de salute sollicitam, dum affectu tam exiguo in virtutes traheris, quæ tamen solæ ad gratiam & gloriam deducunt. Proficit Dominus tuus in gratiâ, sapientia, & alijs virtutibus; &

tu, quasi horum omnium non esses indigenti-
 hili aestimas. Miscellula anima mea, ergo
 toto die viam vitiorum decurres? Ergo
 Mundi hujus delitijs semper inhiabis? In-
 per in vanitatibus otiosa vagaberis? In-
 absit hoc, O Deus meus! Errabam, errabo
 O mi Jesu! dum amore proprio excor-
 relictis virtutum radijs, in medijs vitio-
 tenebris ambulabam. Ah! quæ nubes
 densa affectûs depravati efficere potuit,
 non viderem errorem meum? Doleo,
 Deus, doleo, deploro & sepono ex nunc
 mem negligentiam meam, renuntio om-
 bus Mundi blandimentis, non amabo
 hæc vitia, sed virtutes, tantoque eas am-
 ctar, quantò priùs abominabar.

Fructus & proposita.

Non est, Anima devota, cur anxie
 ceps inquiras, quâ potissimum
 perfectionem devenire possis.
 flecte oculos ad vestigia Redemptoris
 videbis, quantis passibus in sapientiâ & p-
 tia processerit, & hoc nulla alia via au-
 do, quàm sedulo virtutum exercitio.
 ipsum & tu arripas, & viam habebis.
 tamen existimes, nomen virtuosi eum
 ri, qui non singulis quasi momentis in vir-
 creverit, cum in hac via medium non de-

aut enim progrediaris, aut retrogrediaris, necesse est, quare te ipsam indies accurate disquire, & si tenues progressus te fecisse deprehenderis, dole & ingemisce, nec pedem retrahere, quousque novo concepto fervore ad statum tui perfectionem deveneris.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera, Anima devota, in quorum oculis filius Dei creverit; *apud Deum* videlicet, & *apud homines*. Apud Deum, omnia ad divina voluntatis normam dirigendo, ejusque amore faciendo, unde factum, ut omnia quoque opera Patri æterno summoperè placuerint, quemadmodum ipsemet apud Isaiam testatur: *Complacuit sibi in illo anima mea.* Apud homines, omnibus bonum exemplum præbendo. Omnibus humilem se, modestum, patientem, plenum charitate, mansuetudine, aliisque virtutibus exhibebat, unde & omnibus erat charus & acceptus. Et quod magis mireris, cum is Magister noster fuerit: *Magister Matth. 23.* *vester unus est Christus.* Nihilominus ad usque annum trigesimum semper delituit, toto illo tempore in virtutibus humilitatis & patientiæ sese exercendo, tres ultimos duntaxat annos in exercendis fidei mysterijs insumens. Unde liquet, quo pretio virtutes

tes

tes omnes, maximè verò humilitatem, habent. Nec obscurè ex his ipsis deduces, quàm cautè Dei dona custodienda, quàm honorum culmina, omnesque eminentias occasiones declinandæ; etsi, urgente charitate, vel obedientia, talia officia necessum fuerit, qua sollicitudine quenda.

AFFECTUS.

O Domine mi, quàm bonus es & amabilis! Quantum allaborabas, quantum exemplo tuo in virtutibus instruit. Et tamen, ah miseram me! quàm parum dici, quàm adhuc sum ignara, quàm tantum bonum vix agnosco, nec ullam proprietatem sum adeptæ? Ah! si iusta lance apprehenderem affectum meum, hinc ad virtutes, ad honorifica munia trahentem, O quam præponderaret illi! non subesse sed posse, non discere sed docere cogito, affectibus omnibus vijs urgeo. O Jesu mi dulcissime, plenus es tu gratiâ & virtutibus, ego & omnibus destituta, miserere ergo mihi tuæ supplicanti, & concede, ut optata hac tua gratiâ toto affectu non in terrenis sed in cœlestia ferar.

Ah! Jesu mi, recordare, quod scribitur
2. Cor. I. misericordiarum, & Deus totius consolationis
 Cor.

Consolare afflictum cor meum; accende in me flammam amoris tui, infunde superfluentem gratiam tuam, ut strenuo virtutum incremento eo tandem deveniam, quo genuinus tuus discipulus dici, & reipsa ut talis à te foveri valeam.

Fructus & proposita.

S. EX hac meditatione disces, Anima devota, quantopere studere debeas, ut utrique, & Deo nimirum & hominibus, placeas, ita tamen, ut ad nullum extremum declines. Nonnulli contenti sunt, modo placeant Deo, nulla aut saltem exigua cura de hominibus habita, parum curantes, an offendiculo, an verò adificationi eisdem sint, id unum plenis buccis propalantes, sufficere sibi, si Deo fuerint accepti. Gravis istorum error inde enascitur, quòd ignorent, quàm indissolubile vinculum inter utrumque, tum Dei, tum proximi, amorem intercurrat. Nemo omninò verè amabit Deum, nisi hoc eodem amore quarat bonum proximi, omnis bono suo exemplo adificando; quod ipsum enucleatius edocuit suos Romanos S. Paulus dicens: *Quae adificationis sunt, invicem custodientes.* Alij, & primis peiores, totum suum studium collocant in eo, ut coram hominibus boni appareant

reant, parum de Deo solliciti, & hi sunt
 pocritæ. Ne ergò aberres, Anima devota
 primarium tuum studium in omnibus
 adimplendo beneplacito divino; secun-
 darium de bono proximi exemplo, qua
 vera est ad perfectionem via. Ex eo
 enim, quod Redemptor tuus in tanta hu-
 militate & abiectione totis triginta annis
 tuerit, & vix ullum Divinitatis suæ per
 culorum patrationem specimen dederit,
 scire debes, plus temporis tribuendum
 pro virtutum incremento, quam alie
 primitusque nobis ipsis invigilandum,
 verò etiam alijs.

SEPTIMUS DIES

*De Baptismo Christi, &
 post Baptismum in desertum
 secessu.*

MEDITATIO TERTIA

PUNCTUM PRIMUM.

CONsidera, Anima devota, sum-
 mam Matrem suam, qua ad
 coluit, ut instante prædicationis suæ
 re prius eidem valedicere, & per hoc

tiam quasi petere voluerit. Quàm hæc dulcissima separatio pientissimæ Virgini fuerit gravis, credet is, qui ex amicissimis non neminem perdidit, aut amittere cogeretur. Quo amor est intensior, eò subtristior est avulsio, amor autem iste erat intensissimus, unde & gravissima separatio. Obtenta hac licentia solus ad flumen Jordanem concessit, ubi S. Joannes publicanos & peccatores baptizabat, quos inter medium se collocans & ipse baptizari voluerat. Considera profundissimam Christi humilitatem, cum enim Baptismus Joannis fuerit Baptismus pœnitentiæ, ipse verò Christus totus innocens, sanctus, & perfectus, imo ipsa sanctitas & perfectio, nihilominus subeundo hoc lavacrum in oculis hominum peccatoris specimen præferbat, quod utique incomprehensibilis humilitatis erat actus. Pondera hanc humilitatem, & quantò intimiùs vales, cordi tuo imprime.

AFFECTUS.

O Mi amantissime Jesu! quid agis? Tu innocens es, omnis pœnitentiæ incapax, & te submittis Baptismo Pœnitentiæ? Tu justus es & sanctus, & peccatoris speciem deferre non abnuis? Ah! Anima mea, quando nam disces immensam Domini

mini tui humilitatem? ipse justus, & beatus, imò Sanctus Sanctorum, peccatorum
 ri cupit, ut te ad humilitatem accendat, sed rui
 peccatis onusta, quamlibet confusio positu
 bram sagacissimè declinas, tuoque folidab
 cæcata non formidas justam te coram cureni
 bus propalare. Ah perversam mori noribu
 vicem! Tu, benignissime Jesu! ab omni ipsum
 cati umbra immunissimus eras, & ad finities
 peccatoris speciem te demisisti, & ego nec cu
 catrix maxima vel umbram peccatricis Magist
 naciter subterfugio, horreo, execrori mibu
 confundi, non vilipendi, non contemp emp
 sed exaltari, adorari, coli & asstima tuere,
 da. Ah miseram me, quando unquam persecu
 testanda hac superbia me abdicabo? eludes
 donam Sanctissimi Jesu mei vestigi
 stam?

Fructus & proposita. C

Consideratio hæc, Anima devota
 exiguo tibi erit adminiculo ad fuisse
 piendum ardens desiderium verus N
 omnes te supprimendi, omnibus lus: Et
 summæ tibi erunt delicia. Videbis cie, sic
 exactissimam, quin imò necessariam insona
 peccatis pœnitendi viam, esse humi mibi be
 utpote virtutum omnium fundamenta, qu
 quamvis huic omnes aliæ virtutes in tectur.

beant, nulla tamen magis quam pœnitentia, quæ absque humilitate nunquam erit bona, sed ruinosâ ac quovis vento deijcienda. Propositum (quod erit omnibus te postponere) solidabit, si in Dei filium oculos conjeceris; cur enim tædeat animam personis etiam minoribus se submittere, quum perspexerit, id ipsum à Christo præstitum, qui Joanni se infinities abjectori subiecit? Vilescet Mundus, nec curabis multum, si ab eo contemnaris, Magistro tuo Sanctorum sanctissimo in omnibus prælucente, hic tibi speculum, hic exemplar, hic incitamentum esto, hunc intueri, hunc considera, & quævis approbriæ, persecutiones & injurias haud difficulter eludes ac vinctes.

PUNCTUM SECUNDUM.

Considera, Anima devota, cum Christus Dominus in aqua fuisset constitutus jam jam baptizandus, revelatum fuisse Joanni, quod is ipse esset Dei filius, verus Messias, totiusque humani generis salus: *Et descendit Spiritus Sanctus corporali specie, sicut columba super ipsum, voce de cœlo insonante: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui.* Considera & observa, quàm frugaliter Deus virtutem remuneratur. Christus peccatoris speciem induit,
K Pater

Pater filium suum dilectissimum omnibus
 gnoscendum proclamat, ille se noxius
 spersum, hic sanctum, innocentem, ipse
 met Deum. Unde habes, quàm verè
 lita nunquam possit supprimi: qui in
 Mundo se humiliat, & ad infima deijcit,
 tatur in altero ad usque æthereas mansueti
 Esto contenta, O anima, si humiliatam
 contemptam & ab omnibus concubitu
 experiaris, Deus enim humilium celis
 & amantissimus non intermittet suo
 re te elevare. Age viriliter, & confide
 persevera in tua humilitate, modica
 sione æternos honores comparatura.

AFFECTUS.

Vidisti, anima mea, quàm insipide
 agat, qui toto nisu caducis hinc inde
 ribus inhiat? hodie sunt, & cras
 comparent; hodie honores, cras contumelias
 nes & opprobria. Veros honores, hodie
 humilia te, humilibus enim Deus gratias non
 suaque benedictione replet, ubi infirmitas
 superbos despicit & retundit. Proceris
 tur omnes terrenæ excellentiæ, abest
 res; Tu, O mi Jesu! eris culmen meum,
 pus, ad quem colimabo. Da, O Redemptor
 mi! ut consequar, quod suspiro; da, ut
 niam, quo anhele; humilitatem eligo.

Suspiro, hanc votis omnibus exopto. Inse-
re me, obsecro, humilium tuorum coetui, ut
& ego cum illis ab omnipotenti tua dextera
protegar; hæc mihi esto dispensatrix muni-
ficentissima, ab hac in me depluat, quidquid
honoris, quidquid exiftimationis & excel-
lentiae in me redundare potest. Nolo ho-
norem alium, nolo alias dignitates, nisi ab
hac sanctissima tua dextera dispositas &
elargitas.

Fructus & proposita.

SCias, anima devota, veram humilitatem,
non consistere in eo, ut ore tenus quis se
humiliet, sed id ipsum è profundo pe-
ctoris tui pullulare, omnes illos actus ore
prolatos cum interioribus concordare debe-
re. Multi plenis buccis peccatores se profi-
tentur, & contententur, id ipsum tamen ab alijs de se dici no-
lunt, quia exteriùs duntaxat, non verò inte-
riùs, humilitatem sectentur. Vera humili-
tas non in externis solummodò actibus con-
sistit, sed primariò & principaliter in inter-
ioribus. Si interiùs non fuerit solidè radicata,
quolibet adversitatis vento deijcietur & de-
trahet, quemadmodum enim planta, uti rectè
annotavit S. Basilus Seleucicensis, nunquam
in ramis seu fructibus pulchra apparebit, nisi
benè fuerit radicata & in radice integra ac

Orat.

28.

K 2

inco-

incolumis, ita non comparebunt pulcherrantiffi
erunt boni externi humilitatis actus, speratic
mas in corde radices egerint, intermerfiffe
ipfo abjectè & humiliter sentiendo. tiones a
pone igitur toto cordis affectu vere prædest
tati infudare, tantaque solertia radicRedem
interiùs figere, ut nullo contemptuumitu Sar
ne avelli aut eradicari possit. tentatu

PUNCTUM TERTIUM

Considera, Anima devota, mira
Spiritus S. effectum, vix enim
Christum in Jordane visebatur
illicò in solitudinem eum deduxit. minis in
fertum fugit: primò, ut applausumanis;
num jam in laudes resolutorum effecum &
tum, ut ostenderet, proprium Spiritusnotesce
perducere in solitudinem & ad oratimque
Considera ejus per quadraginta dies digitus
commorantis assiduas preces, carnis gam ho
cationes, aliasque præclarissimas tificati
Societas ejus cum bestiis, uti testatur Magist
lista. Pugna & certamen cum Prim Rever
tenebrarum, quorum tentationibus vertere
submiserat, ut nos roboraret & modillum,
ceret, insidiantis inimici technas elonamih
Tentari voluit, inquit S. Gregorius Pape, O s
16. in nostras tentationes suis tentationibus me à cr
Evang. Amor sanè ingens & simul remediame or

Marci.
1. 13.

Hom.
16. in
Evang.

stantissimum, secùs enim pateret ingens de-
sperationis barathrum, cui plurimi se im-
mersissent impiè creduli, ob immixtas tenta-
tiones à Deo se reprobatos, ubi nunc notam
prædestinationis desumunt, cùm ipsemet
Redemptor verus Deus & homo plenus Spi-
ritu Sancto, atque ipsamet sanctitas fuerit
tentatus,

AFFECTUS.

AN credis, Anima mea, Spiritus S. ha-
bitaculum te esse? Falleris, Ah! fal-
leris. Ubi enim ejusdem Divini fla-
minis in te effectus? Inhias applausibus hu-
manis; vix quidpiam tuo judicio honorifi-
cum & laudabile præstas, cum omnibus in-
notescere, & marmoreis tabulis inscribi, pas-
simque magnificari affectas. Non est hic
digitus Dei, Spiritus S. humilia suadet, fu-
gam honorum inspirat, orationem & mor-
tificationem inculcat. O quàm distas à tuo
Magistro inobediens, refractaria discipula!
Revertere, revertere, Anima mea, & con-
vertere ad Dominum Deum tuum; Invoca
illum, & quanto intimiùs vales, clama: Do-
na mihi, O Domine, Spiritum tuum, Accinge
me, O Spiritus cœlestis, ad solitudinem, exue
me à creaturis, inflamma cor meum, ut totam
me orationi & mortificationi consecrem.

Benè est, O Anima, esto virilis, con-
 Deo tuo, qui nunquam deest invocans
 & sperantibus in se; Elige semper ab
 contempta esse, fuge consortia hominum
 obtempera instinctibus internis, & Spiritus
 possidebit te; Hic, hic te juvabit, hic
 bit te supra te, hic docebit te viam
 torum Dei, hic comes & dux erit ad
 æterna, ad quæ semper aspiras. Ergo
 Anima mea, in hoc Spiritu tot & tam
 na? Ergo ne Spiritus iste tam facile &
 heroico volo recuperandus? Quid mihi
 rabis! an ejusdem possidendi studium
 ges? Absit, O Jesu mi, O Redemptor
 Præceptor amantissime! Ecce miser
 me, *tota nocte laboravi* in tenebris vani
 pij applausuum humanorum, & nihil
 si fenum & nihil. Tentabor & con-
 bebam, quia ignis tuus cœlestis, flamma
 num, non fulsit mihi, aut saltem ignis
 hi erat. Nunc verò, cum lucidissime
 sanctissimi exempli tui præluceat, et
 in vestigia tua ruentem, in desertum con-
 dam, conculcabo, quidquid terreni
 aut alterius commoditatis allicere con-
 tur; tecum, O mi Jesu, pugnabo, tecum
 giam consortia hominum, tecum re-
 da & illumina me Spiritu tuo, ut te
 vincam & constans per-
 sistam.

Fructus & proposita.

Terno fulcro contra inimici insultus armaris per hanc meditationem, Anima devota; Primum est, ut, quantum possibile fuerit, fugias consortia hominum, aut saltem, si aliter fieri nequeat, nimiam & non summè necessariam eorundem frequentiam, ne dicere cogaris cum experto illo: *Apud Thom. Kemp. l. 1. de imit. Chri. c. 20. n. 2.* quoties cum hominibus eram, semper minor homo, id est, tepidior in virtutum tramite, redy. Alterum sunt ipsamet efficacissima media contra omnes tentationes, nempe oratio & mortificatio, quibus, ceu inpenetrabilibus scutis, omnia inimici tela eluduntur. Tertium est constantia in usu dictorum mediorum, & hanc discis à quadragenaria dierum & notitium perseverantia, qua Magister tuus in solitudine perstitit, ut enim Dæmonis, Carnis, & Mundi technæ subterfugiantur, non sufficit semel duntaxat aut per diem semortificare, sed oportet semper orare, semper se ipsum vincere, semper paratum & armatum esse.

